

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการสร้างแผนการสอนการเขียนเรียงความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีผลการเรียนภาษาไทยต่ำ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนและสรุปผลการวิจัยดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1 เพื่อสร้างแผนการสอนการเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีผลการเรียนภาษาไทยต่ำ

5.1.2 เพื่อทดลองใช้แผนการสอนการเขียนเรียงความที่สร้างขึ้น

5.2 สมมติฐานในการวิจัย

ผลของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเรียงความหลังการทดลองสูงกว่าผลการทดสอบก่อนการทดลอง

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.3.1 ประชากร

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนยางอัมวิทยาการ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีผลการเรียนภาษาไทยต่ำ จำนวน 20 คน

5.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.3.2.1 แบบฝึกการเขียนเรียงความ

5.3.2.2 แผนการสอนการเขียนเรียงความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

จำนวน 17 แผนการสอน

5.3.2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเรียงความ

ของสำนักทดสอบกองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงเกณฑ์การตรวจให้คะแนน

5.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

5.3.3.1 ทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเรียงความ ก่อนการทดลอง (Pretest) กับนักเรียน

5.3.3.2 ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเอง ใช้เวลาในการสอน 17 ชั่วโมง สอนสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง เป็นเวลา 6 สัปดาห์

5.3.3.3 ทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเรียงความ โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับก่อนการทดลอง

5.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคำนวณผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้ คือ

การทดสอบความรู้ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองโดยใช้ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.4 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลการวิจัยดังต่อไปนี้

5.4.1 ได้แผนการสอนการเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีผลการเรียนภาษาไทยต่ำ

5.4.2 นักเรียนที่เรียนตามแผนการสอนการเขียนเรียงความมีผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเรียงหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

5.5 อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าการใช้แผนการสอนการเขียนเรียงความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีผลการเรียนภาษาไทยต่ำ ผู้วิจัยขอเสนอผลการทดลองดังนี้

5.5.1 แผนการสอนการเขียนเรียงความที่สร้างขึ้น เป็นแผนการสอนที่ประกอบไปด้วยความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน (ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นทำแบบฝึก ขั้นสรุป และขั้นวัดผล) สื่อการสอน การวัดและประเมินผล ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ได้สร้างจากข้อบกพร่องของนักเรียนที่มีผลการเรียนภาษาไทยต่ำ กิจกรรมเริ่มจากกิจกรรมที่ง่าย น่าสนใจ ไปหากิจกรรมที่ยากตามลำดับ และมีการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนการเขียนเรียงความ ดังนั้นจึงมีความเห็นว่า ครูผู้สอนสามารถนำแผนการสอนการเขียนเรียงความนี้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความของนักเรียนที่มีผลการเรียนภาษาไทยต่ำให้สามารถเขียนเรียงความได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.5.2 จากการศึกษาค้นคว้าข้อบกพร่องของนักเรียน ก่อนดำเนินการสร้างแผนการสอนการเขียนเรียงความ พบว่า นักเรียนมีความบกพร่องในด้านการเว้นวรรคตอน ย่อหน้า การใช้คำและรูปประโยค การเขียนคำนำและสรุป การขาดความรู้ในเรื่องที่เขียน การเขียนขยายแนวความคิด และความสะอาดเรียบร้อยของผลงาน เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกจากแบบฝึกการเขียนเรียงความ และแผนการสอนการเขียนเรียงความที่สร้างขึ้นเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง พบว่า

นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเรียงความดีขึ้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ก. การย่อหน้า นักเรียนทำได้ดีขึ้น เนื่องจากได้ฝึกในแผนการสอนที่ 2 ซึ่งมีแบบฝึกการย่อหน้าให้นักเรียนได้ปฏิบัติและนักเรียนได้ศึกษาตัวอย่างการย่อหน้าที่ดี และนักเรียนได้นำความรู้ไปใช้อีกในแผนการสอนที่ 15, 16, 17 ทำให้นักเรียนได้ฝึกหลายครั้ง จนเกิดเป็นทักษะ ดังที่ พรณี ชูทัย (2522) กล่าวว่า การฝึกซ้ำ โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสกระทำบ่อยๆ เป็นการฝึกหัดแก้ปัญหา ก่อให้เกิดประสบการณ์

ข. การใช้คำและรูปประโยค นักเรียนทำได้ดี เนื่องจากนักเรียนได้ฝึกในแผนการสอนที่ 3, 4, 5, 6 และนักเรียนได้นำไปใช้อีกในแผนการสอนที่ 9-17

ค. การเว้นวรรคตอน นักเรียนทำได้ดีในระดับกลาง เนื่องจากแผนการสอนที่ 1 เรื่องการเว้นวรรคตอน มีแบบฝึกให้นักเรียนได้ฝึกมาก และทำในเวลาจำกัด ซึ่งเป็นการเร่งรัด ทำให้ผลงานนักเรียนไม่ถูกต้องเท่าที่ควร การทำแบบฝึกหัดต้องให้ผู้เรียนได้ทำซ้ำๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ (พรณี ชูทัย, 2522)

ง. ความสะอาดเรียบร้อยของผลงาน นักเรียนทำได้ดีขึ้นในระดับกลาง เพราะนักเรียนได้ฝึกในแผนการสอนที่ 12, 13, 14, 15, 16, 17 แม้จะไม่ใช่การฝึกเขียนให้สะอาดและเรียบร้อยโดยตรง แต่นักเรียนได้รับคำแนะนำอย่างสม่ำเสมอ

จ. แนวความคิด ความรู้ในเนื้อหา การขยายความคิด นักเรียนทำได้ดีขึ้นในระดับกลาง เพราะนักเรียนได้ฝึกในแผนการสอนที่ 7, 8 ซึ่งเป็นการฝึกฟังและอ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความคิดที่กว้างขวาง แต่นักเรียนได้รับการฝึกในรายละเอียดการฟังและการอ่านไม่เพียงพอ และไม่ได้ฝึกเพิ่มเติม จึงทำให้นักเรียนทำได้ดีขึ้นในระดับต่ำ รัชณี ศรีไพรวรรณ (2517) กล่าวว่า การให้นักเรียนฝึกทันทีหลังจากเรียนรู้ในเรื่องนั้น และเน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึกจะช่วยเสริมทักษะทางภาษา

จ. การเขียนคำนำการเขียนสรุป นักเรียนทำได้ดีขึ้นในระดับต่ำ เนื่อง จากนักเรียนได้เรียนในแผนการสอนที่ 16,17 ซึ่งไม่เป็นการฝึกเขียนคำนำเขียนสรุปโดยตรง แต่นักเรียนได้ฝึกเขียนในรูปแบบการเขียนเรียงความ

5.5.3 จากการศึกษาผลการสอนโดยใช้แผนการสอนการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปรากฏว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเรียงความสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากแบบฝึกการเขียนเรียงความสร้างขึ้นเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน และแผนการสอนเขียนเรียงความมีลำดับขั้นตอนในการฝึกเขียนเรียงความกล่าวคือ จัดให้นักเรียนฝึกปฏิบัติด้วยกิจกรรมต่างๆ ที่นักเรียนมีความบกพร่อง ได้แก่ เรื่องกลไกการเขียนการรวบรวมข้อมูลโดยการฟังและอ่าน การลำดับความคิดในการเขียน การเขียนแสดงความรู้สึกและความต้องการ และการ เขียนเล่าประสบการณ์ตามลำดับ โดยให้ฝึกจากความคิดในการเขียน การเขียนแสดงความรู้สึกและความต้องการและการเขียนเล่าประสบการณ์ตามลำดับ โดยให้ฝึกจากกิจกรรมที่ง่ายไปหากิจกรรมที่ยาก จากสิ่งที่เป็นรูปธรรมไปสู่นามธรรมดังที่ Winterowd (1981) ได้กล่าวถึงการเขียนเรียงความว่า ผู้เขียนจะต้องมีข้อมูลที่มากพอในการเขียน นำมาเขียนโดยคำนึงถึงวัยและความรู้ของผู้อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คำนิง วิสัยจร (2525) ได้ศึกษาเรื่องความสนใจต่อวิธีเขียนเรียงความแบบต่างๆ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าวิธีเขียนเรียงความที่นักเรียนสนใจมากที่สุด คือการเขียนคำสัมผัสคล้องจอง เรียงความจากภาพ และการเขียนเรียงความโดยอิสระตามลำดับและงานวิจัยของ สมบูรณ์ จิตพงษ์ (2511) ได้ศึกษาสมรรถภาพของสมองที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า สิ่งส่งผลต่อความสามารถในการเขียนเรียงความ สมรรถภาพด้านภาษา ด้านความจำ และด้านการพิจารณาเหตุผลในด้านการประเมินตีราคา คุณภาพการเรียงความนั้นสิ่งสำคัญที่ควรเน้นคือ เนื้อหา การใช้ภาษา และแบบฟอร์ม และ

Mocrory (1972) ศึกษาว่าครูได้นำวิธีการสอนเรียงความไปใช้มากน้อยเพียงใด ชั้นต่างๆ ที่สำรวจคือ ชั้นก่อนเขียน ชั้นขณะเขียน และชั้นหลังเขียน ผลปรากฏว่า ครูที่มีประสบการณ์มากจะใช้วิธีสอนเรียงความครบทั้ง 3 ชั้นมากกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อย และครูที่เตรียมการสอนมากจะใช้ชั้นหลังเขียนมากกว่าครูที่เตรียมการสอนน้อย และที่ Butter (1976) กล่าวว่า สิ่งสำคัญเกี่ยวกับการเขียนเรียงความมี 2 ประการคือ ประการแรกเกี่ยวกับขั้นตอนที่จำเป็นต้องใช้เพื่อถ่ายทอดความคิดไปในการเขียนประการที่สองคือ การพัฒนาการสอนซึ่งจะทำให้นักเรียนเรียนได้ตามความสามารถของตน

5.6 ข้อเสนอแนะ

5.6.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

1) แผนการสอนที่สร้างขึ้น ควรนำไปปรับปรุงและพัฒนาในรายละเอียดย่อยได้แก่การเขียนคำนำ การเขียนสรุป การรวบรวมข้อมูลโดยการฟัง และการอ่าน นำไปทดลองใช้เพื่อจะได้รับทราบผลว่าแนวทางการสอนเขียนเรียงความลักษณะนี้ให้ผลอย่างไรบ้าง

2) การให้นักเรียนได้ฝึกเขียนในสิ่งที่นักเรียนบกร่องก่อนที่จะเขียนเรียงความเป็นเรื่องราว ทำให้นักเรียนได้แก้ไขและปรับปรุงจุดที่นักเรียนบกร่องจะช่วยให้นักเรียนสามารถเขียนเรียงความเป็นเรื่องราวที่มีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเรียงความจะสูงขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

5.6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

5.6.2.1 การวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแผนการสอนการเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนที่มีผลการเรียนภาษาไทยต่ำ เป็นการวิจัยที่มีคุณค่าและประโยชน์อย่างมากสำหรับนักเรียน ควรได้มีการนำแผนการสอนนี้ไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาเกี่ยวกับการเขียนคำนำ และการเขียนสรุป

5.6.2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแผนการสอนการเขียนเรียงความ ที่เป็นการฝึกข้อบกร่องในด้านอื่น ๆ เพิ่มเติมเช่นการฟังและการอ่าน